

RUDOLPH.
eester alhier,
en uur, zijn
om van ruim
e hun verlies
ik hoop mij
wijze Voor-
BAUR.
A. RUDOLPH.
overledenen,
erlijken rouw

roefheid, in
vijf maanden
H, geliefde

NHUIS,
UWENHUIS,
PESCH.

RNELIS,
eden, in den
rleden.

REGGEN,
REGGEN,
ULEN.

ECTEN.

52½ a 52½
17½ a 18
6225 a 6275
95½ a 95½
88½ a 89
89 a 89½
— a —
70½ a 71
99½ a 100
52 a 52½
— a —
— a —
25½ a 25½
11½ a 12
77½ a 78½
63 a 63½
42 a 42½
86½ a 86½
1304 a 1308
— a —
71½ a 72½

het openbaan,

e Schulpen en

buiteglooi-
en 2 en 6, met
dijksloot; her
alen 10 en 15,
verhogen des
idem tusschen
ter lengte van
en, ter lengte
het verbreden
26, ter lengte
idem tusschen
ter lengte van
het verbreden
ter lengte van
chen de Nom-
der Krag, ter
mede het ver-

in het IJ, en
Nommerpalen
grootte Braak,
te Haliwegen.
paarndamschen

zijn opgegeven
len leggen, te
erdam, en te
DE LEEUW
anvang worden

en Hervormden
ier MEISJES
Rekenkunde en
iertoe genegen
UDER, in het

swartste Tanden
egnemende alle
in preservatief,
g te Leyden.

OS, Makelaars
Heerengracht
VORSTELIJK
len, Torren en
; al hetwelk
E, Heer van
VAN CLEEF,
den Armen.

lestraat.

Ao. 1827.

LEYDSCH

VRIJDAG

COURANT.

DEN 18 MEI.

No. 60.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, gelet hebbende op de Resolutie van Hun Ed. Gr. Achth. de H. H. Gedeep. Staten van Zuid-Holland, van den 8. dezer maand, G. S. N°. 12, hebben bij deze goedgevonden, de bepalingen omtrent de verdeling van boeten, welke in eenige Stedelijke Keure, Ordonnantie, Reglement of Resolutie mogten voorkomen, naar aanleiding der Resolutie van Hun Ed. Gr. Achth. voornemens van den 1. December 1825, G. S. N°. 1, in dezer voege te altereren: dat alle zoodanige boeten voortaan zullen komen ten profijte van de Stedelijke kas en daarin moeten worden overgestort; — Zullende echter in enkele bijzondere gevallen een gedeelte daarvan, op bekomen autorisatie, kunnen worden aangewend tot belooning van aanbrengrers, aan welker bijzondere ijver en waakzaamheid de ontdekking en achterhaling mogt zijn toegeschreven geweest.

En zal deze worden gedrukt, afgekondigd en aangeplakt, alom waar zulks gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd en afgekondigd bij H. H. Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, op den 14. Mei 1827.

J. G. DE MEY.

Ter ordonnantie van dezelve,

P. A. D U P U I.

TURKYE.

BUCHAREST den 24 April. Een Russische koerier alhier aangekomen, brengt, zegt men, het afschrift mede van eenen lastbrief (*Hatti-Scherif*) van den Grooten Heer, die, ten gevolge van de overeenkomst van Ackermann, beveelt, om in Moldavië en Walachijë, alles weder op den ouden voet en overeenkomstig de trakaten te herstellen. Sedert die overeenkomst was er in die Provincien tot nog toe geene daarmede strookende verandering gemaakt.

OOSTENRYK.

TRIESTE den 6 Mei. In het dagblad van deze stad vindt men heden, dat, volgens een brief van Smyrna, in dato 2 April, de drie Bevelhebbers der Fransche, Engelsche en Oostenrijksche eskaders eene overeenkomst gesloten hadden, om, in de tegenwoordige omstandigheden, de Europeesche scheepvaart in den Archipel te beschermen. Dat plan zou ook de goedkeuring van Z. Exc. den Internuncius te Konstantinopolen hebben weggedragen.

En wijders meldt men het volgende: „Brieven van Syra, de dato 29 Maart, kondigen de overgaaf van de Citadel van Athenen als zeer nabij zijnde aan, ten gevolge van verschillende bloedige gevechten onder hare muren voorgevallen, en waarin de Grieken zeer veel volk zouden verloren hebben, onder anderen 16 Kapiteins, een rang met dien van Kolonel gelijk staande. Men zegt, dat in die actien de beroemde Colocotroni mede gesneuveld, en de Kolonel Fabvier zwaar gewond is. De laatste omstandigheid wordt stellig opgegeven, maar de dood van den eerstgemelden is nog twijfelachtig.

Ibrahim-Pacha blijft steeds werkeloos in zijne positie, en niemand kan de beweegreden dezer werkloosheid van eenen zoo werkzaam en moedigen Bevelhebber oplossen. De tijd zal dit geheim ontdekken.

Wij merken hier aan, dat wij in onze twee laatste nummers reeds twee tijdingen, eensgelijks uit Trieste, medegedeeld hebben.

De eerste, aldaar, van Corfu onder dagteekening van den 16 April, over Ancona ontvangen, meldende: dat er den 4, 6, en 9 April ernstige gevechten voor Athenen hadden plaats gehad, waarvan nogtans de uitslag nog niet bekend was.

De tweede, eensgelijks uit Corfu, den 18 April (twee dagen later) geschreven, houdende, dat Karaiskaki, met bijstand der Moraiten, inderdaad de Turken geslagen en de citadel van Athenen ontzet had; maar zonder de dagteekening der gebeurtenis op te geven; en dat, zeide men, terzelve tijd alle de Turksche magt zijnen te Orop in handen van den Kolonel van Heydeggen gevallen waren. Wij verwachten, schreef men er bij, de bevestiging van deze nieuwstijdingen.

De twee laatstgemelden berigten lossen zich onderling vrij wel op; terwijl die uit Syra, later ontvangen, maar van vroegere dagteekening, onzes inziens, slechts bevestigen: dat de citadel van Athenen met het begin van April nog in de handen der Grieken was, en dat er omtrent dien tijd in de nabijheid van Athenen hevige gestreden is.

Overigens wordt de brief uit Syra van den 29 Maart gelogenstraft door de berigten bij den Heer Eynard (die thans te Parijs is), van Egina, Poros en Napoli di Romania ontvangen, en welke laatsten juist tot den 29 Maart loopen.

Ziet hier het uittreksel, dat wij er van in de *Etoile* aantreffen.

„Den 21 Maart. Lord Cochrane is, na den brief, dien hij aan de vergadering te Castri schreef, geslaagd, de twee vergaderingen te doen besluiten, om zich te Paros te vereenigen, daar hij de Grieksche hoofden dreigde van weer te zullen vertrekken, indien de verdeeligheden geen einde namen.

„Den 24 Maart, was er voor Athenen een zeer moorddadig gevecht, waarin Karaiskaki aan het voorhoofd gewond is. De Grieken hebben zich van eene zeer gewichtige stelling meester gemaakt.

„Denzelfden dag is Lord Cochrane van Egina vertrokken met *Tombasi*, het stoomschip en vier andere schepen.

„Den volgenden is het stoomschip een voorraad steenkolen komen innemen voor vijftientwintig dagen. Miaulis heeft bevel gekregen om zich met de andere schepen bij Lord Cochrane te voegen. De expeditie is geheim.

„Het schip van den Kapitein Alfnate is te Egina aangekomen. Het heeft in 3,000 kogels, 100 vaten bouschruid, en 160 duizend pond meel. Lord Cochrane heeft Karaiskaki doen weten, dat, bijaldien het beleg van Athenen den 15 April niet opgeheven was, hij hem zoude ondersteunen, eh zelf de Turken aanvallen.

„Verscheidene ladingen levensmiddelen staan van Ancona te vertrekken, en meer dan 100,000 franken zijn naar de commissie der levensmiddelen gezonden.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN den 11 Mei. *Hof-Berigt*. Zijne Maj. eene zamenroeping van het kapittel der orde van den Kousenband, bevolen hebbende, ten einde drie nieuwe Ridder te verkiezen, in plaats van den Graaf van Winchelsea, den Markies van Hastings, en den Markies van Cholmodolcy, overleden: hebben zich de leden der orde, gisteren in het Paleis van St. James vereenigd. Zij waren ten getale van vijftien. Z. K. H. de Hertog van Clarence, Z. K. H. de Hertog van Gloucester, de Graaf van Westmorland, de Graaf Spencer, de Markies van Camden, de Graaf van Harwicke, de Hertog van Beaufort, de Graaf van Lonsdale, de Hertog van New-Castle, de Hertog van Wellington, de Graaf Bathurst, de Markies van Anglesea, de Hertog van Northumberland, de Markies van Hertford, en de Hertog van Dorset.

De stemmen der Ridder door den Secretaris der orde verzameld, en aan Zijne Majesteit overhandigd, zijn uitgebragt op den Hertog van Leeds, den Hertog van Devonshire, en den Markies van Exeter, die Zijne Majesteit heeft doen uitroepen als Ridder, aan welke hij zelve de Orde der Ridderchap heeft opgedragen.

De Heer Canning heeft eene audientie bij den Koning gehad.

Sir N. Tyndal en M. Bankes blijven elkander vrij gelijk, in het bekomen van stemmen bij de verkiezing van Cambridge, als lid in het huis der Gemeenten. De Solliciteur-Generaal Tyndal heeft er thans 330, en de Heer Bankes 309. (Beiden zijn tegen de emancipatie; maar de Heer Bankes heeft zich stellig tegen het ministerie van den Heer Canning verklaard.)

De zittingen der beide Kamers van heden hebben nader licht verspreid over de gaardheid der aanstaande oppositie; en die der Pairs mede over de zaken van Portugal.

(*Kamer der Pairs*.) Lord Ellenborough zegt aan den Edelen Lord, die zich aan het hoofd der Buitenlandsche zaken bevond, zijn voornemen te hebben te kennen gegeven om hem eenige vragen te doen.

De omstandigheden, waarin men troepen naar Portugal gezonden had, waren veranderd, en daarmede veel licht het *casus foederis*.

De magt der opstandelingen uit Spanje gekomen, was over de grenzen terug gedreven en vernietigd. Men vernam intusschen, dat een der voornaamste bezettingen van het land in opstand gekomen was, en de toestand van Lissabon zich zoodanig bevond, dat men verplicht was geweest, er de Engelsche troepen terug te roepen. Het werd dus klaarblijkelijk, dat wanneer de Engelsche troepen in Portugal bleven, zij verplicht zouden wezen om partij te kiezen in eenen burger-oorlog.

Hij vraagt dus zijn edelen vriend, of het Gouvernement van Z. M. voornemens is om de Kamer eenige documenten hoegenaamd, betrekkelijk de zaken van Portugal, mede te deelen.

Lord Dudley en Ward antwoordt, dat het Gouvernement dit voornemen niet heeft. Wat het terug trekken van de troepen uit Portugal betrof, dit was eene zeer gewichtige zaak, en die van onderhandelingen afhing, welke nog hangende waren, en niet konden openbaar gemaakt worden.

Lord Ellenborough wenschte te weten, of die thans hangende onderhandelingen met Portugal alleen, of met eene andere Mogendheid plaats hadden.

Lord Dudley en Ward weigert te antwoorden.

(*Oppositie*.) De Hertog van Newcastle biedt een verzoekschrift aan tegen de graanwetten, en zegt, dat hij het een pligt zoude gerekend hebben, zich tegen den bill over dit onderwerp te verzetten, zelfs wanneer de edele bewerkder daarvan nog in de Kamer tegenwoordig was; maar dat hij dit te nadrukkelijker doen zoude, nu hij de genen, met welke dezelve verbonden was, verdreven zag uit het Gouvernement, nu hij die steunsels der constitutie zag uit den weg geruimd.

Het is de pligt, zegt hij, van elk regtschapen man in deze grootte crisis te handelen, het is een ieders pligt zijne pogingen aan te wenden, om dien man van de magt te verdrijven, welken ik niet beter aanduiden kan, dan door te zeggen, dat hij, in de staatkundige berekenis van het woord, de losbandigste (*most profligate*) Minister is, dien men immer in magt gezien heeft.

Mijnheeren gij moest Z. M. komen verlossen, haar redden uit den toestand, waarin zij zich bevindt, de wangedrochtelijkeste en trouwlooste coalitie-omverwerper, die immer een staatsman heeft kunnen uitdenken. Mijnheeren, ik heb vermeend, mijne gedachten bij deze gelegenheid dus te moeten uitdrukken, en ik ben overtuigd, dat ik slechts de gevoelens uitdruk van elk weldenkend man van het uiterste punt van Schotland tot dat van Engeland.

De Graaf van Darlington verdedigt de bill over de graanwetten. Hij begrijpt, dat zij zeer nuttig zal zijn. Hij verklaart den zeer geëerden Gentleman te zullen

(Het vervolg op de kant van deze blad.)

Men verhefte den Heer Canning als den vriend der burgerlijke en Godsdienstige vrijheid: Wat nogtans de Godsdienstige vrijheid betrof, verzette de Heer Canning zich tegen alle verandering in de wet der *Ten*; en ten aanzien der burgerlijke vrijheid, was er niet eene vijandelijke daad tegen de openbare vrijheden, die niet in den Heer Canning den warmsten verdediger vond.

De Graaf van Winchelsea gevraagd zijnde, of hij voornemens was de aangekondigde motie te doen tot een comité om den staat der natie te onderzoeken, antwoordt, dat het tegenwoordig ministerie slechts provisioneel zijnde, hij afwachten zal, hoe het eindelijk geconstitueerd zal zijn.

In de Kamer der Gemeenten hebben Sir J. Scarlett, Prokureur des Konings (onlangs Ridder gemaakt) en

De Markies van Salisbury had geen vertrouwen op het Ministerie, maar zeer veel op Z. M. Hij was overtuigd, dat de Koning zich er van zoude weten te ontdoen, wanneer zij de bevelen niet nakwamen, die hij hun gegeven had.

Lord Palmerston verklaart, dat hij zich regen het ministerie verzet.

Lord Ellenborough spreekt in denzelfden zin.

De Graaf Spencer zal het tegenwoordige ministerie ondersteunen, voornameijk, omdat hij ziet, dat de meerderheid der leden de emancipatie van de Katholijken negen is.

De Graaf Grey zal tot de oppositie blijven behooren, omdat hij het tegenwoordig ministerie niet zaangesteld oordeelde om vertrouwen in te boezemen.

De Markies van Salisbury had geen vertrouwen op het Ministerie, maar zeer veel op Z. M. Hij was overtuigd, dat de Koning zich er van zoude weten te ontdoen, wanneer zij de bevelen niet nakwamen, die hij hun gegeven had.

Lord Palmerston verklaart, dat hij zich regen het ministerie verzet.

Lord Ellenborough spreekt in denzelfden zin.

De Graaf Spencer zal het tegenwoordige ministerie ondersteunen, voornameijk, omdat hij ziet, dat de meerderheid der leden de emancipatie van de Katholijken negen is.

De Graaf Grey zal tot de oppositie blijven behooren, omdat hij het tegenwoordig ministerie niet zaangesteld oordeelde om vertrouwen in te boezemen.

De Markies van Salisbury had geen vertrouwen op het Ministerie, maar zeer veel op Z. M. Hij was overtuigd, dat de Koning zich er van zoude weten te ontdoen, wanneer zij de bevelen niet nakwamen, die hij hun gegeven had.

Lord Palmerston verklaart, dat hij zich regen het ministerie verzet.

Lord Ellenborough spreekt in denzelfden zin.

De Graaf Spencer zal het tegenwoordige ministerie ondersteunen, voornameijk, omdat hij ziet, dat de meerderheid der leden de emancipatie van de Katholijken negen is.

De Graaf Grey zal tot de oppositie blijven behooren, omdat hij het tegenwoordig ministerie niet zaangesteld oordeelde om vertrouwen in te boezemen.

De Markies van Salisbury had geen vertrouwen op het Ministerie, maar zeer veel op Z. M. Hij was overtuigd, dat de Koning zich er van zoude weten te ontdoen, wanneer zij de bevelen niet nakwamen, die hij hun gegeven had.

Lord Palmerston verklaart, dat hij zich regen het ministerie verzet.

Lord Ellenborough spreekt in denzelfden zin.

De Graaf Spencer zal het tegenwoordige ministerie ondersteunen, voornameijk, omdat hij ziet, dat de meerderheid der leden de emancipatie van de Katholijken negen is.

De Graaf Grey zal tot de oppositie blijven behooren, omdat hij het tegenwoordig ministerie niet zaangesteld oordeelde om vertrouwen in te boezemen.

De Markies van Salisbury had geen vertrouwen op het Ministerie, maar zeer veel op Z. M. Hij was overtuigd, dat de Koning zich er van zoude weten te ontdoen, wanneer zij de bevelen niet nakwamen, die hij hun gegeven had.

Lord Palmerston verklaart, dat hij zich regen het ministerie verzet.

Lord Ellenborough spreekt in denzelfden zin.

De Graaf Spencer zal het tegenwoordige ministerie ondersteunen, voornameijk, omdat hij ziet, dat de meerderheid der leden de emancipatie van de Katholijken negen is.

De Graaf Grey zal tot de oppositie blijven behooren, omdat hij het tegenwoordig ministerie niet zaangesteld oordeelde om vertrouwen in te boezemen.

De Markies van Salisbury had geen vertrouwen op het Ministerie, maar zeer veel op Z. M. Hij was overtuigd, dat de Koning zich er van zoude weten te ontdoen, wanneer zij de bevelen niet nakwamen, die hij hun gegeven had.

Lord Palmerston verklaart, dat hij zich regen het ministerie verzet.

Artwienmen; te Rio di Janeiro Kapl. N. Peters van Antwerpen; te Gibraltar W. Schep, van Vlaanderen van Antwerpen; te Lissbon C. M. Warring, van Emboden; te Havre Kapl. Valin, van Antwerpen, en Kapl. Bazin, van Antwerpen; te Oostende, te Duinkerken J. Vasse, van Antwerpen; te Liverpool J. van Duin, van Rotterdam; te Penzance R. E. Dik, van Antwerpen; te Rije J. Stephens, van Rotterdam; te Deal Luit. Klein, Sireux, Zr. Ms. Onroos brik, van Helvoet, dezelve is den 10 Me naar Scheerness vertrokken; te Gravesend Kapl. van der Steene, J. van der Perre, Kapl. Bage en J. Klock van Oostende, Kapl. Smit, van Groningen, J. Wieg en O. Smith, van Amsterdam, W. Barteld en R. Gebbink van Harlingen, J. Hart, S. Gelder en C. P. Egger, van Rotterdam, H. A. de Vries en A. van Geyt, van Antwerpen.

